

Y-linien, der afsluttes i 9. y med en real-eksamen, der giver adgang til yrkesskolerne,

A-linien, der afsluttes i 9. a med en „almänna“ realeksamen.

Indførelsen af den niårige skolepligt betyder altså indlemmelsen af realskolen i folkeskolen (jfr. Stellan Arvidson: En sammanfatning av skolkommisionens betän- kande).

Hertil vil kræves en forøgelse af lærer- korpset med ca. 12 000 lærere (jfr. over- nævnte skrift pag. 105). Dertil kommer man- ge nye lokaler og en omordning af kommü- nalinddelingen. Man har derfor ikke regnet med at kunne begynde med gennemførelsen af den niårige skole før i 1957 og med en af- slutning før i 1960erne.

Dette betyder imidlertid ikke, at reformen er stillet i bero til dette tidspunkt. De stedlige myndigheder opfordredes til grad- vis at udvide skolegangen og indføre ny- ordningen. Efter de årlige beretninger viser denne gradvise gennemførelse følgende bil- lede:

- 1950: Den 7-årige folkeskole var da almin- delig i landet. Men 55 skoledistrikter med tilsammen 19 pct. af børnetallet har indført 8 års skolegang.
- 1951: Af det samlede børnetal: ca. 650 000, tilhørte de 516 000 distrikter, der endnu kun havde 7 års skolegang, men 134 000 tilhørte distrikter, hvor 8 års skolegang var gennemført, d. v. s. 26 pct.
- 1952: Af det samlede børnetal, der nu var steget til 684 400, tilhørte de 519 300 distrikter, der endnu kun havde 7- årig skolegang, mens 165 000 tilhørte distrikter, hvor 8-årig skolegang var gennemført, d. v. s. ca. 25 pct.
- 1953: Af det samlede børnetal, der nu var steget til ca. 728 000, tilhørte de 546 000 distrikter, hvor man endnu havde 7-årig skolegang, mens de 182 000 tilhørte distrikter, hvor 8-årig skolegang var indført, d. v. s. ca. 25 pct.

Desuden var man nu begyndt på indførelse af 9-årig skolegang, idet

nogle distrikter havde fået godken- delse af 9-årig skolepligt, såsnart de nødvendige lokaler var tilveje- bragt. Det indberettes dette år, at distrikternes interesse for en udvi- delse af skoletiden til 9-årig skole- pligt er stigende, men man har van- skeligheder med at imødekomme kravene om lokaler, lærerkræfter og udstyr.

Nyere indberetninger foreligger ikke. Efter den hidtil foregåede gradvise gennemførelse, der altså er nået til 25 pct., kan man for- vente, at den fulde gennemførelse vil ske som planlagt i 1960erne. Den under 22. januar 1955 udsendte vejledning: „Under- visningsplan för Rikets Folkskolor“, ud- givet af skolöverstyrelsen (svarende til den „gule“ vejledning af 1942 hos os), er da også affattet med sigte på den 9-årige folkeskole.

I Norge er folkeskolen 7-årig. Man har her bibeholdt en udelt folkeskole ligesom i størstedelen af Centraleuropa. Al højere undervisning ligger således udenfor folke- skolen, men den norske ordning adskiller sig dog fra den centraleuropæiske derved, at folkeskolen ikke er en „verden“ for sig, men danner grundlag for den højere skole, der med sine gymnasie- og realskoler er bygget på folkeskolen og dens afgangseksamen.

Efter de betænkninger (ca. 20 hæfter), det kendte „Samordningsnemb“ har udsendt, synes der ikke at være stemning for en ænd- ring af den 7-årige folkeskole. Derimod lægges der stor vægt på udvidelse af fort- sættelsesskolen („framhaldsskolen“), der er inde i en stærk udvikling på frivillig basis. Af den nyeste statistik (1950—51) er det samlede elevtal i framhaldsskolen i det pågældende år steget fra 15 939 til 17 395 alene i byggerne og i købstæderne fra 4 557 til 4 626.

Dette er de oplysninger, jeg udfra det tilgængelige materiale og de besøg i de på- gældende lande, jeg har haft lejlighed til at foretage, kan give til besvarelse af de rejste spørgsmål.

Hvis folketingsudvalget eller ministeriet ønsker mere detaljerede oplysninger, er jeg rede til at fremskaffe sådanne.